

Jagjit Singh v. State of Punjab (D. B. Lal, J)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਲੂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਕੱਲੂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PW 2/1 ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਲ-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PW 2/1 ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ: ਕੱਲੂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਕੱਲੂ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਆਰ. 1, ਆਰ. 3, ਆਰ. 4 ਅਤੇ ਆਰ. 11 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਦੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ / ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਅਤੇ ਡੀ. ਬੀ. ਲਾਲ ਜੇ .

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1974 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1563

13 ਫਰਵਰੀ 1978

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1898)—ਧਾਰਾ 342—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (1860 ਦਾ XLV)- ਧਾਰਾ 302— ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ—ਸੈਕਸ਼ਨ ਡਬਲਯੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ — ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਕਸਾਉ ਹਿੱਸਾ — ਕੀ ean b« ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੂਰੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਕਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਲਈ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪੱਧਰ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੱਠਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

ਦੋਸ਼: ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਸਜ਼ਾ: ਉਮਰ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ।

ਐਚ.ਐਸ. ਸੰਧੂ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਬਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ), - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੀ.ਐਸ. ਬੈਸ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਬੀ.ਲਾਲ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ>ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

(2) *ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੈਨ? 1 ਮਈ 31, 1974 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 8.30 ਵਜੇ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਹਿੰਮ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੇਤਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਆ ਗਏ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ

Jagjit Singh v. State of Punjab (D. B. Lal, J)

ਬਾਅਦ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰੀਬ 15/20 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ। ਜਦੋਂ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਉਸ ਪਾਸੇ ਗਏ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਤਰਜੀਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹਰਪਾਲ ਨੂੰ ਫੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੌਰਾਨ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਚਾਕੂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਥਾਣੇ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਆਈ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਏ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਓ. ਜੋ ਕਿ 31 ਮਈ, 1974 ਨੂੰ ਰਾਤ 9.40 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ 1 ਜੂਨ, 1974 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12.05 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦੂਰੀ ਸਿਰਫ਼ 100 ਗਜ਼ ਸੀ ਪਰ ਐਸ.ਆਈ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਹੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਅਗਲੇ ਦਿਨ 1 ਜੂਨ 1974 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਡਾ. ਇੰਦਰਾ ਖੋਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਕ ਕੋਟੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੱਜੇ ਗਿੱਟੇ ਦੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰੈਕਚਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਸੱਜੀ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਜੋੜ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਧੱਬੇ ਅਤੇ ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੱਟ ਪਾਈ ਗਈ। ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਕਿ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 1 ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ 4 ਜੂਨ 1974 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਅਤੇ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੜਾ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸ.

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਾਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਤੇ 404 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

(3) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ (PW 2) ਅਤੇ ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ (PW 3) ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 5) ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੰਦਰਾ ਖੋਸਲਾ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸਨ।

(4) ਬਚਾਅ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਧਰ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਬਰ-ਜਨਾਹ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜਬਰ-ਜਨਾਹ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਉਸ ਦੀ ਡਿਉੜੀ ਨੇੜੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲੀਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜੀ ਅਤੇ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਡੀਐਫ ਕਾਲੇ ਨਾਮ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਹਮਲਾਵਰ ਦਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵੀ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 20) ਬਾਰੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਬਾਰੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5) ਦੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਖੂਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਗਲੀ ਤੋਂ ਡਿਉੜੀ ਤੱਕ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੂਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਵਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.. ਬਾਰੇ

ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੜਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੀ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 404 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨਾ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਲਤੀ ਜੱਜ ਨੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

Jagjit Singh v. State of Punjab (D. B. Lal, J)

(6) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ (ਪੁਰਾਣੀ?) ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਥਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਅਰਥਾਤ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪੂਰੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, **ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।** ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਕੋਰਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 342 (ਪੁਰਾਣਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇਨਕੁਲਪਾਟਰੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਸੰਦਰਭ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਲਵਾਰ ਦੀ ਤਾਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਪਾਟ ਗਏ ਸਨ। ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾਵਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਪਾਇਆ

ਰਸੋਈ ਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਥੇ ਪਈ ਮਿਲੀ। ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

^{Kas f ^ ld t0} ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, (ਪੁਰਾਣੀ) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਸ ਦਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਿੱਸਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ।

(8) ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਸ਼ੀਕਾਂਤ 'ਝਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ' (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਾਧੂ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਉਲਟ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਟੇਲਰ ਦੇ ਲਾਅ ਆਫ਼ ਐਵੀਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(1?) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ: 422:

ਉਸੇ ਬਿਆਨ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਨਿਸ਼ੀਕਾਂਤ ਝਾਅ ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਭਗੀਰਥ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇੱਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਲਈ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਲਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪੱਧਰ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ * ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ

Jagjit Singh v. State of Punjab (D. B. Lal, J)

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਜ਼ਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ। ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਲੈਟ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ.ਮਿੱਤਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1974 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 874।

15 ਫਰਵਰੀ 1978 ਈ.

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1974 ਦਾ 2)— ਧਾਰਾ 100 ਅਤੇ 165— ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ।
— ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ—W, ਕਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ

(3) 1975 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕਰਨਲ) 742.